

Til lovforslag nr. L 208. Skriftlig fremsættelse (28. marts 2001)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om inkassovirksomhed. (Undtagelse af visse former for inkassovirksomhed fra lovens regler om autorisation og godkendelse af personale mv.).

(Lovforslag nr. L 208).

Lov om inkassovirksomhed (inkassoloven) trådte i kraft i 1997. Formålet med loven er at sikre, at privat inkassovirksomhed udøves på en rimelig og forsvarlig måde. Inkassovirksomhed indtager en særlig stilling i forhold til andre erhvervsgræne, fordi der typisk udøves funktioner, som for skyldneren og andre umiddelbart kan minde om eller forveksles med opgaver, der varetages af fogederne.

Loven indeholder dels "formelle" regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstilling, oprettelse af særlige klientkonti mv., dels nogle "materielle" regler om god inkassoskik, herunder regler om fremgangsmåden ved henvendelser til skyldnere og ved tilbagetagelse af løsøre. Lovens autorisationsordning gør det muligt på forhånd at vurdere, om indehaveren af inkassobureauet mv. kan forventes at ville udøve virksomheden forsvarligt og i overensstemmelse med god inkassoskik.

Inkassoloven omfatter som udgangspunkt enhver form for erhvervsmæssig inddrivelse af fordringer for andre. Offentlige myndigheders og auktionslederes fordringsinddrivelser er dog helt undtaget fra loven, og lovens "formelle" regler gælder ikke for inkassovirksomhed, der udøves af advokater som led i selvstændig advokatvirksomhed eller af pengeinstitutter. Endvidere kan inkassovirksomhed, der udøves af andre, der er undergivet offentligt tilsyn, undtages fra disse regler efter justitsministerens nærmere bestemmelse.

Inddrivelse af egne fordringer – egeninkasso – er ikke omfattet af inkassoloven. Det skyldes, at det ville være for vidtgående at kræve, at en erhvervsdrivende skal have autorisation til at inddrive sine egne fordringer, og at lovens materielle regler om god inkassoskik mv. må forventes i et vist omfang at få afsmittende virkning på vurderingen af, om en erhvervsdrivende handler i overensstemmelse med markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik.

De praktiske erfaringer med anvendelse af loven har vist, at der findes former for inkassovirksomhed, som er omfattet af reguleringen, men hvor det ud fra de ovennævnte hensyn, som loven bygger på, ikke er noget væsentligt reelt behov for at stille krav om forudgående autorisation mv., selv om den pågældende inkassovirksomhed ikke er undergivet andet offentligt tilsyn.

Det drejer sig om tilfælde, hvor inkassovirksomheden alene udøves for egne medlemmer mv., og i forhold til skyldnere fremstår med en sådan "intern" karakter, at de funktioner, der udøves, ikke i samme omfang som ellers kan minde om eller forveksles med opgaver, der varetages af fogederne. I sådanne tilfælde er det reelle behov for forudgående autorisation mv. væsentligt mindre, og det kan i så fald forekomme uforholdsmæssigt byrdefuldt at stille krav herom.

På denne baggrund foreslås det, at justitsministerens hjemmel til at undtage visse former for inkassovirksomhed fra lovens "formelle" regler om autorisation, godkendelse af personale mv. udvides, således at justitsministeren kan bestemme, at også inkassovirksomhed, der ikke er undergivet offentligt tilsyn, i særlige tilfælde kan undtages fra de nævnte regler.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.